

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

29 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte – Anatolie Țurcan
Judecători – Sergiu Daguța și Ghenadie Eremciuc

judecând în camera de consiliu, fără citarea părților, recursul declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Lilia Sîrbu împotriva deciziei din 22 februarie 2023 al Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat, în privința inculpatului

Revenco Dumitru XXXXX, născut la XXXXX în s. XXXXX, domiciliat în s. XXXXX, cetățean al RM, anterior judecat, antecedentele penale nefiind stinse.

	<i>Termenul de examinare:</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>23.06.2022 - 22.11.2022,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>20.12.2022 - 22.02.2023,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>30.05.2023 - 29.11.2023.</i>

Asupra recursului declarat completul de judecată,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința din 22 noiembrie 2022 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Revenco Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la pedeapsa de 5 luni închisoare.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa aplicată i s-a adăugat parțial pedeapsa numită prin sentința din 25.10.2021 a Judecătoriei Cimișlia, în baza art. 174 alin. (1) Cod penal, prin care a fost condamnat la 2 ani închisoare, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei cu închisoare s-a calculat de la 22.11.2022.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Revenco Dumitru, la data de 23 aprilie 2022, orele 21:40, nedispunând de permis de conducere a mijloacelor de transport, valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, prin ce a încălcat prevederile pct.10 alin. 2) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere (R.C.R.), aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, cu modificările ulterioare, care obligă conducătorul de vehicul să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face

parte autovehiculul condus și prevederile pct. 14 lit. a) din R.C.R., conform cărora se interzice conducătorului de vehicul să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice, droguri sau alte substanțe contraindicate conducerii, - a urcat la ghidonul motocicletei de model "T2 ROAD" KAY02CNLAL1080329, fără număr de înmatriculare, iar în timpul deplasării în rampă pe un drum acoperit cu prundiș pe traseul L-559.1, între localitățile s. Gradiște - s. Coștangalia din r-nul Cimișlia, nu s-a isprăvit cu conducerea motocicletei și a derapat de pe traseu, tamponându-se într-un copac. Deoarece Revenco Dumitru, în calitate de conducător al mijlocului de transport implicat într-un accident în trafic rutier, se referă la categoria persoanelor care în mod obligatoriu, în temeiul pct. 5 lit. a), c) și pct. 6) lit. c) din Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, sunt supuse testării alcoolscopice și examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, din cauza spitalizării lui în S.R.Hîncești, în conformitate cu pct. 22 a Normelor cu privire la recoltarea și analiza probelor biologice pentru stabilirea alcoolemiei, consumului de droguri sau alte substanțe psihotrope, de medicamente cu efecte similare acestora, aprobate prin Ordinul Ministerului Sănătății nr. 80 din 20.03.2009, la 23.04.2022, orele 23:04, de la Revenco Dumitru au fost recoltate probe biologice pentru stabilirea alcoolemiei, consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope, de medicamente cu efecte similare acestora. Conform rezultatelor laboratorului clinic diagnostic IMSP SR Hîncești din 03.05.2022, la Revenco Dumitru a fost stabilită o concentrație de **2.40 g/l alcool în sânge**, ceea ce în conformitate cu prevederile art. 134¹² alin. (3) Cod penal se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate, solicitând examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală și i-a încadrat acțiunile în baza art. 264¹ alin. (4) Cod Penal, ca *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, care nu deține permis de conducere.*

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune ușoară, care se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an, că a recunoscut vina integral și s-a căit de cele comise, că circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, iar circumstanțe agravante fiind săvârșirea infracțiunii de către o persoană care are antecedente penale, nestinse în termenul executării pedepsei închisorii cu suspendarea condiționată pe un termen de probațiune, în prezent își execută pedeapsa în baza art. 174 alin. (1) Cod penal de 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 1 an, începutul termenului fiind calculat din 10.11.2021 și expiră la 10.11.2022, potrivit caracteristicii eliberată de primarul s. Ecaterinovca este caracterizat *negativ* (f.d. 17); persoane la întreținere nu are (f.d. 18); potrivit comunicărilor IMSP al SP Cimișlia, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află (f.d. 20, 22); anterior a fost tras la răspundere penală (f.d. 27); potrivit cazierului contravențional a fost tras la răspundere contravențională de mai multe ori (f.d. 30), că potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă

prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă prin aplicarea pedepsei cu închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

3. Procurorul în Procuratura raionului Cimișlia, Alexandra Borodin a declarat *apel*, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 7 luni închisoare, iar conform art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa aplicată prin noua sentință, lui Revenco Dumitru să-i fie adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Cimișlia din 25 octombrie 2021 prin care a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 174 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, stabilindu-i definitiv pedeapsă 2 ani și 2 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că concluzia instanței de fond privind aplicarea față de inculpatul Revenco Dumitru a pedepsei sub formă de închisoare, o consideră corectă și echitabilă, din considerentele că această pedeapsă va contribui pe deplin la reeducarea inculpatului și la atingerea scopului pedepsei penale.

Deși susține categoria pedepsei aplicate de instanța de fond, consideră apelantul că sentința urmează a fi casată în partea ce ține de stabilirea pedepsei definitive, deoarece în speță, în cazul cumulului de sentințe, nu s-a ținut cont de regulile de stabilire a pedepsei prevăzute de art. 85 alin.(3) Cod penal.

Or, partea neexecutată a pedepsei de către Revenco Dumitru, stabilită prin sentința din 25.10.2021 a Judecătorei Cimișlia prin care a fost condamnat în baza art. 174 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu suspendare condiționată a executării, constituie 2 ani de zile, fiind greșită stabilirea pedepsei definitive sub formă de 1 an închisoare.

Menționează apelantul că la stabilirea pedepsei în cazul cumulului de sentințe, se impune a fi respectate prevederile din alin. (3) al art. 85 Cod penal, în conformitate cu care, pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de fond.

Prin urmare, termenul pedepsei definitive aplicate lui Revenco Dumitru trebuia să fie mai mare decât partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința din 25.10.2021, adică mai mare de 2 ani de zile, de aceea, sentința urmează a fi casată în partea ce ține de stabilirea pedepsei definitive.

4. Prin **decizia din 22 februarie 2023** al Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care s-a exclus stabilirea pedepsei pentru cumul de sentințe în baza art. 85 Cod penal.

S-a menținut condamnarea lui Revenco Dumitru în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 5 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei s-a calculat începând cu data de 22 februarie 2023, cu includerea perioadei aflării sub arest de la 22 noiembrie 2022 până la 22 februarie 2023 inclusiv.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei inculpatului Revenco Dumitru corect a aplicat prevederile legale pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și în conformitate cu art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de principiul individualizării răspunderii penale și

criteriile generale de individualizare a pedepsei și corect a dispus sancționarea inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 5 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, cât privește aplicarea de instanța de fond a prevederilor art. 85 Cod penal în privința inculpatului Revenco Dumitru, s-a constatat că aceasta eronat a aplicat prevederile acestui articol la caz, invocând că anterior inculpatul a fost sancționat prin sentința emisă la data de 25 octombrie 2021 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal.

Or, la data de 25 octombrie 2021, prin sentința emisă de judecătoria Cimișlia, Revenco Dumitru a fost condamnat în baza art. 174 alin. (1) Cod penal și i s-a aplicat 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoarea stabilită lui Revenco Dumitru pe o perioadă de probațiune de 1 an și nu va fi executată dacă în perioada de probă condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probaționale, îndreptățind încrederea ce i s-a acordat.

Potrivit prevederilor art. 90 alin. (10)-(11) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85, dacă, după caz, nu sunt aplicabile prevederile alin. (11) din prezentul articol. În cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată, la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei.

Instanța de apel a constatat că, la caz, acțiunile infracționale ale inculpatului Revenco Dumitru au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, iar în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea respectivă se califică ca infracțiune „ușoară”, pentru care legea penală prevede pedeapsa sub formă de închisoare de până la 2 ani.

Totodată, instanța de apel a mai stabilit că, la data de 24 august 2022, la instanța de fond a parvenit demersul Biroului de Probațiune Cimișlia prin care s-a solicitat aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal la examinarea cauzei penale în privința lui Revenco Dumitru, însă în opinia instanței de apel, demersul invocat este unul incert, fără a fi solicitată expres anularea condamnării cu suspendarea condiționată a pedepsei aplicate, ceea ce nu permite de a interpreta în defavoarea inculpatului.

În astfel de împrejurări, instanța de apel a reținut că, prima instanță pripit a aplicat la caz prevederile art. 85 Cod penal, fără a ține cont de prevederile alin. 11) al art. 90 Cod penal, or potrivit înștiințării cu nr. 15/826 din 11 noiembrie 2022 emisă de Biroul de Probațiune Cimișlia s-a atenționat faptul că Revenco Dumitru a fost exclus de la evidență începând cu data de 10 noiembrie 2022, din motivul expirării perioadei de probațiune.

Din acestea considerente instanța de apel a statuat că, sunt nefondate concluziile instanței de fond prin care s-a indicat că „la aplicarea pedepsei definitive în privința lui

Revenco Dumitru urmează a fi aplicate prevederile art. 85 Cod penal”, or la data emiterii sentinței din 22 noiembrie 2022, inculpatul Revenco Dumitru a executat de facto pedeapsa aplicată prin sentința din 25 octombrie 2021, iar infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, este o infracțiune ușoară și care se încadrează la prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu *recurs* ordinar de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Lilia Sîrbu, care solicită admiterea recursului, casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei.

Recurentul invocă că la judecarea cauzei, instanța de apel a examinat sub toate aspectele complet și obiectiv probele administrate la dosar, just a încadrat fapta comisă, corect ajungând la concluzia despre vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii îi incriminate, însă la stabilirea pedepsei, eronat s-a ajuns la concluzia că în cazul dat nu sunt aplicabile prevederile art. 85 Cod penal, reieșind din fapt că, la data de 10.11.2022 pedeapsa stabilită lui Revenco D. prin sentința din 25.10.2021 a Judecătoriei Cimișlia, deja a fost executată și el a fost exclus de la evidență Biroului de probațiune.

Totodată, recurentul susține că, instanța de apel nu a luat în considerație și nu a interpretat corect prevederile art. 90 alin. (10) Cod penal, care prevăd că, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă săvârșește o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85, dacă, după caz, nu sunt aplicabile prevederile alin. (11) din prezentul articol.

Consideră recurentul că, pentru respectivele situații, nu se cere anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, deoarece potrivit legii, intervine anularea de drept din momentul săvârșirii unei noi infracțiuni intenționate în decursul termenului de probă, ceea ce și a avut loc în cazul cercetat.

Afirmă recurentul că în art. 90 alin. (10) Cod penal este clar menționat, că pedeapsa se stabilește conform art. 85 Cod penal, dacă anume în momentul comiterii unei noi infracțiuni persoana se afla pe termenul de probă, dar nu la data pronunțării sentinței sau deciziei, așa cum interpretează instanța apel.

Menționează recurentul că, Revenco Dmitri a comis infracțiunea la 23 aprilie 2022, adică în perioada de probă stabilită prin sentința din 25.10.2021 a Judecătoriei Cimișlia, respectiv instanța de apel, la stabilirea pedepsei eronat nu a aplicat în privința lui Revenco Dmitri prevederile art. 85 Cod penal. Or, conform art. 90 alin. (11) Cod penal în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată, la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei.

Potrivit recurentului, în cazul examinat, infracțiunea incriminată inculpatului (art. 264¹ alin. (4) Cod penal), nu se atribuie la categoriile celor prevăzute de articolul 90 alin.(11) Cod penal: din imprudență sau mai puțin gravă, deoarece la caz este una ușoară și respectiv nu este necesară propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei.

Consideră recurentul că, decizia din 22.02.2023 al Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, temeiuri pentru recurs prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul în baza actelor din dosar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că acesta este admisibil, din care considerente urmează a fi examinat în fond cu admiterea acestuia, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și a declarat recursul în termen.

Conform prevederilor art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza *temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului*.

Potrivit prevederilor art. 433 alin. (1) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), dacă este considerat admisibil, un complet din 3 judecători examinează recursul în fond.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), judecând recursul instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept în privința persoanelor care l-au declarat.

Potrivit art. 414 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală, în vigoare la data judecării cauzei în instanța de apel, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

În conformitate cu art. 414 alin.(4)-(5) Cod de procedură penală, în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, *dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just*; dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, completul de judecată menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Completul de judecată stabilește ca pentru declararea recursului, recurentul a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, completul de judecată reține că hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, temeiuri pentru recurs prevăzute în art.427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

Completul de judecată a Curții Supreme de Justiție reține că, instanța de apel a examinat sub toate aspectele complet și obiectiv probele administrate la dosar, just a încadrat fapta comisă, corect ajungând la concluzia despre vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii îi incriminate, însă, la stabilirea pedepsei definitive eronat a ajuns la concluzia că în speța nu sunt aplicabile prevederile art. 85 Cod penal, pornind de la faptul că la data de 10.11.2022 (cu 12 zile înainte de pronunțarea sentinței la 22.11.2022) Revenco Dumitru a fost exclus de la evidența Biroului de probațiune în legătura cu executarea de către acesta a pedepsei cu închisoare cu suspendare condiționată a acesteia, ultima fiind aplicată prin sentința din 25.10.2021 a Judecătoriei Cimișlia.

Concluzia respectivă derivă din prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, ignorate de către instanța de apel, ori potrivit tezei a doua și a treia din prevederile legii menționate, în cazul dispunerii suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare, ”instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente”.

La fel, instanța de apel în mod eronat nu a aplicat prevederile art.90 alin. (10) Cod penal, în conformitate cu care, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art.85, dacă, după caz, nu sînt aplicabile prevederile alin.(11) din prezentul articol.

Consecvent art.90 alin.(11) Cod penal statuează, că, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o

infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată, la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei.

După cum urmează din circumstanțele prezentei cauzei penale, inculpatul Revenco Dumitru a comis infracțiunea la 23 aprilie 2022, adică în perioada de probațiune de un an stabilită prin sentința din 25.10.2021 a Judecătorei Cimișlia, iar la data de 24.08.2022, în cadrul examinării cauzei penale de către instanța de fond, Biroul de probațiune Cimișlia a sesizat instanța de fond cu demers privind aplicarea prevederilor art.85 Cod penal în cazul numirii pedepsei inculpatului Revenco Dumitru.

Prin urmare, completul de judecată a Curții Supreme de Justiție constată că, în speța sunt aplicabile prevederile art.85 Cod penal, în conformitate cu rigorile imperative din art.90 alin.(10), (11) Cod penal, ori la caz, sunt întrunite toate condițiile a prevederilor legii: încălcarea de către inculpat a condițiilor termenului probațiunii prin comiterea în termen de probațiune unei infracțiuni intenționate și existența demersului Biroului de probațiune, înaintat instanței de fond, cu privire la aplicarea art.85 Cod penal, pentru cazul stabilirii pedepsei definitive inculpatului pentru cumul de sentințe.

Astfel, completul de judecată constată că, instanța de apel la stabilirea pedepsei definitive inculpatului, eronat nu a aplicat prevederile art. 85 Cod penal, ori la caz, pornind de la circumstanțele prezentei cauzei penale, pedeapsa definitivă urmează a fi stabilită inculpatului urmarea existenței unui cumul de sentințe, relevant fiind faptul comiterii de către inculpat unei altei infracțiuni intenționate în cadrul curgerii termenului de probațiune stabilit prin sentința pronunțată anterior, și care la data comiterii infracțiunii nu a fost expirat.

Prin urmare, argumentul instanței de apel că „...la data emiterii sentinței din 22 noiembrie 2022, inculpatul Revenco Dumitru a executat pedeapsa aplicată prin sentința din 25 octombrie 2021, iar infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, este o infracțiune ușoară și care se încadrează la prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal” este unul nefondat. Mai mult ca atât, în speța există demersul din 24.08.2022 a Biroului de probațiune privind aplicarea prevederilor art.85 Cod penal la stabilirea pedepsei definitive inculpatului pentru cumul de sentințe, demersul respectiv fiind înaintat conform art.90 alin.(11) Cod penal, în cadrul curgerii termenului probațiunii și în timpul judecării prezentei cauzei penale în instanța de fond (f.d. 80).

La fel, nefondat este și argumentul instanței de apel precum că, demersul Biroului de probațiune este unul incert, în acesta nefiind solicitată expres anularea condamnării cu suspendarea condiționată a pedepsei aplicate, ori din conținutul demersului este evident că a fost solicitată aplicarea prevederilor art.85 Cod penal, prevederile căruia nu conțin alternative referitor la stabilirea pedepsei definitive în cazul unui cumul de sentințe, iar aplicarea art.85 Cod penal, rezultă expres din prevederile art. 90 alin.(10), (11) Cod penal. În acest sens, completul de judecată mai menționează că, din demersul Biroului probațiunii nu rezultă solicitarea menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate prin sentința din 25.10.2021 a Judecătorei Cimișlia, conținutul demersului fiind unul clar și elocvent.

Mai mult ca atât, infracțiunea comisă de inculpat și pentru care este judecat în prezenta cauza penală, este una intenționată ușoară și, la caz, în vederea neadmiterii aprecierii defavorabile și extensivă a legii penale, aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, se încadrează în prevederile art. 90 alin.(10),(11) Cod penal.

Circumstanțele stabilite relevă că temeiul recursului declarat de procuror, s-a confirmat, motiv din care recursul se admite cu *casarea parțială* a deciziei atacate a instanței de apel, *în partea stabilirii pedepsei definitive prin excluderea aplicării art.85 Cod penal*, cu remiterea cauzei penale *în această parte* la rejudecare, eroarea judiciară nefiind posibilă a fi corectată de către instanța de recurs.

7. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererea de apel, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. Având în vedere faptul că, la Curtea de Apel Comrat, la moment nu mai sunt 3 judecători eligibili care pot constitui completul de judecată pentru reexaminarea prezentei cauzei penale în ordine de apel, în scopul desfășurării normale a procesului penal, ținând cont de amplasarea curților de apel, se impune soluția de remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța egală în grad, la Curtea de Apel Cahul.

9. Conducându-se de prevederile art. 433 alin. (1), 435 alin. (2) lit. c) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Lilia Sîrbu, casează parțial decizia din 22 februarie 2023 al Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat, în cauza penală privindu-l pe **Revenco Dumitru XXXXX**, în partea stabilirii pedepsei definitive prin excluderea aplicării art.85 Cod penal, și în această parte dispune rejudecarea cauzei de către **Curtea de Apel Cahul**.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Eremciuc Ghenadie